

[Leif Hermann]

Endelig synes vi også, at man burde have taget spørgsmålet op om brugen af sagkyndige ved behandlingen i Miljøankenævnet. Det kan vel ikke helt udelukkes, at der kan være behov for en sagkyndig bistand i disse sager. Så vidt jeg har forstået forslaget, skal der ikke kunne anvendes sagkyndige, men jeg vil nok mene, at en fuldstændig udelukkelse af sagkyndige, navnlig i sager om andeninstansafgørelser, kan være et retssikkerhedsmæssigt problem.

Sammenfattende vil jeg måske til den socialdemokratiske ordførers overraskelse sige, at vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet, for Miljøankenævnet har aldrig i den sammensætning, som det har i øjeblikket, været vores livret. Det kom jo ind, som hr. Ahlmann-Ohlsen aldrig forsømmer nogen lejlighed til at fortælle om, som et kompromis mellem Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti vel hjulpet af Industrirådets mangeartede og stærke indflydelse. Men vi går ind i det positivt og forudsætter i øvrigt på baggrund af de bemærkninger, ministeren har fremsat, at vi i løbet af i hvert fald nogen tid kan genoptage diskussionen her i salen, når miljøministerens arbejdsudvalg er færdig med sit arbejde.

Sønderby (V):

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om ændrede klageregler i miljøbeskyttelsesloven samt flere love vil jeg gerne med det samme sige til Socialdemokratiet at vi ikke kan støtte. Vi mener - dér er jeg da enig med hr. Ahlmann-Ohlsen - at det er nødvendigt at have et ankesystem, og jeg skal ikke komme ind på, hvem der har lavet det nuværende ankesystem, men jeg tror egentlig, vi alle sammen kan blive enige om, at det nuværende ankesystem virker for langsomt. Derfor kan der være nogle ting i det foreliggende beslutningsforslag, som vi fra Venstres side kan støtte. Der er jo tre dele. Det første, afsnittet om modificeret toinstanssystem, har vi en del sympati for, netop fordi, som jeg sagde før, det måske tager lidt lang tid, og vi mener ikke - og det sagde vi i øvrigt også ved sidste behandling af de to beslutningsforslag - at det på visse områder kan klares med et toinstanssystem, men at det på nogle områder nok vil være nødvendigt med et treinstanssystem.

Det passer også godt, hvis vi kunne forenkle det lidt, med regeringens og Venstres holdning, for vi mener, at man skal forenkle dér, hvor

man kan forenkle, og derfor kan der være nogle ting, som vi gerne vil være med til at drøfte i udvalget.

Men anden del af beslutningsforslaget må jeg på det barskeste afvise. Det, man vil nu med dette forslag, er at gøre folketingspolitikere til en ankeinstans; man vil i hvert fald bruge sammensætningen af Folketinget til at bestemme, hvordan nævnet skal være sammensat. Der står i bemærkningerne, at afgørelserne skal følge det politiske flertal i Folketinget. Jeg vil her minde om, at det var en socialdemokrat, Hal Koch, der engang sagde: Flertallet får ret; det er ikke sikkert, de har det. At foretage løbende ændringer af Miljøankenævnet, hver gang der sker ændringer i Folketingets sammensætning, ville vi være meget betænkelige ved. Vi ville i øvrigt være meget betænkelige ved at politisere dette udvalg, og derfor må vi afvise forslaget.

Ministeren nævnte, at Arealudvalget har afgivet en betænkning, som en arbejdsgruppe nu arbejder med. Det mener vi vi må se hvad der kommer ud af.

Det sidste punkt lyder meget spændende, men det kan godt være, jeg har misforstået det, for de andre gange, vi har drøftet miljøbeskyttelsesloven, har jeg på Venstres vegne gang på gang peget på, at en udvidelse af den kreds, der fik mulighed for at anke, gjorde det rimeligt, at det var de lokale, der havde ankemuligheden, og ikke de landsdækkende organisationer, altså at de landsdækkende organisationer ikke skulle have ret til at klage, hvis de lokale ikke var med, for vi har jo flere gange oplevet, at landsdækkende organisationer har protesteret og klaget faktisk i strid med de lokale organisationer. Derfor synes jeg egentlig, det lyder meget spændende, hvis intentionerne med punkt 3 i beslutningsforslaget er, at det er de lokale, dem, der er derude, hvor problemerne er, der skal have klageret, og at man tager klageadgangen væk fra de store landsdækkende organisationer. Men vi kan måske få opklaret under udvalgsarbejdet, hvad det er, man vil. For det må være den enkelte borger, der bliver berørt af nogle gener, der er den klageberettigede, ikke en organisation, der sidder i København.

Vi vil afvise forslaget, fordi der nogle steder er så megen tvivl i det, og fordi det andre steder er direkte i strid med Venstres holdninger, og så vil vi afvente resultatet af det udvalgsarbejde, som miljøministeren har sat i gang.